

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: NM-7C/54/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3522203184
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3522203184.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín pred sudkyňou JUDr. Júliou Prikrylovou v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX. XXXXXXX XXXX/XX, XXX XX D., proti žalovanej: B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. G. XX, XXX XX G., o vydanie veci, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca dňa 07.11.2022 doručil súdu žalobu, ktorou žiadal súd, aby uložil žalovanej povinnosť vydať žalobcovi veci – pamätné mince a venovanie, a tiež povinnosť na vlastné náklady žalovanej overiť pravosť pamätných mincí a nahradiť žalobcovi trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tak, že žalobca so žalovanou od roku 2010 do roku 2015 žili ako druh a družka, majú spolu maloletého syna D. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorý je súdom zverený do starostlivosti matky. Dňa 18.03.2021 v deň krstu ich spoločného syna žalobcovi daroval jeho starý otec, pán H. E., za prítomnosti dvoch svedkov, matky žalobcu I. B. a jeho brata H. B. dve strieborné pamätné mince vydané Národnou pokladnicou a venovanie pre syna D. B. – pamätná medaila J. K. v čistom striebre a americký strieborný dolár Socha slobody. Počas spolužitia strán sporu zabezpečoval starostlivosť o mince ako priamy príbuzný žalobca osobne. Po ukončení ich vzťahu v roku 2015 zanechal žalobca mince v byte žalovanej spolu s ďalšími osobnými vecami. Osobné veci mu žalovaná po opakovaných výzvach vrátila. Mince mu žalovaná odmietla vydať a následne mu znemožnila vstup do bytu. Pri snahe o komunikáciu sa žalovaná začala správať afektovane a vulgárne žalobcovi nadávala. V roku 2018 žalovaná na žalobcu podala trestné oznámenie, ktoré sa preukázalo ako nepravdivé a nesie znaky krivého obvinenia voči žalobcovi. Žalovaná bola opakovane vyzývaná na vrátenie mincí, naposledy dňa 07.10.2022 spoločne s predžalobnou výzvou na vrátenie veci do 04.11.2022. Žalobca má podozrenie, že žalovaná už mince nevlastní a došlo k ich predaju bez vedomia a súhlasu žalobcu, a to napriek rozhodnutiu súdu, že majetok maloletého dieťaťa majú spravovať rodičia spoločne. Žalobca má k minciam emocionálny vzťah, nakoľko je to jediná pamiatka na starého otca, ktorú chce zanechať synovi.

2. Dňa 10.02.2023 po výzve súdu žalobca doplnil svoje podanie tak, že žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť vydať žalobcovi nasledovné veci: pamätná minca J. K. v čistom striebre, americký strieborný dolár – Socha slobody, certifikáty k uvedeným minciam s venovaním synovi D. B. v neporušenom stave; ďalej aby súd uložil žalovanej povinnosť na vlastné náklady zabezpečiť overenie pravosti pamätných mincí a aby súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania. Žalobca špecifikoval mince na základe certifikátov autentickosti vydaných Národnou pokladnicou. K dátumu predžalobnej výzvy adresovanej žalobcom žalovanej, t. j. k 04.11.2022, bol pripravený preberací protokol k minciam a certifikátom, žalovaná však odmietla akúkoľvek snahu o riešenie veci mimosúdnou cestou.

3. Dňa 13.03.2023 žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil súdu svoje vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedla, že ide o ďalšie difamujúce podanie zo série konaní nepoživajúcich právnú ochranu podaných žalobcom za posledné pomerne krátke obdobie, keď v septembri 2022 neustál svoj návrh na zmenu zverenia v konaní 8P56/2020, žalovaná čelí ďalším trom novým nezmyselným konaniam, a to 12P/93/2022 ohľadom schválenia rodičovskej dohody (hoci naposledy bol upravený styk v septembri 2022), 12Em/3/2022 na výkon rozhodnutia a toto konanie. Všetky uvedené konania, tak ako aj tie predošlé (8P/56/2020, 4P/9/2019, 5Em/1/2020) majú spoločné okrem ich neúspechu to, že žalobca znevažuje žalovanú, vedome klame a zneužíva právny poriadok na zaťažovanie žalovanej. Okrem žalôb podávaných na súd, žalobca vyvoláva aj konania cestou podnetov na Úrad práce soc. vecí a rodiny, Políciu, školu ich spoločného syna, lekárov a psychológov. Zároveň nebezpečne prenasleduje žalovanú, a to nielen v mieste jej bydliska. Predmetný návrh z dielne pána B. je zrejme vrcholom jeho písárskej tvorivosti. Žalovaná nedisponuje žiadnou mincou uvádzanou v návrhu. Nad rámec tohto jednoduchého vyjadrenia poukazujú na aktívnu (ne)legitimáciu žalobcu. Zároveň poukázali na skutočnosť, že 18.3.2012 v deň krstu syna D. už menovaný H. E. nežil, za týmto účelom žiadame o predloženie úmrtného listu darcu. Zároveň poukázali na nelogickosť tvrdení žalobcu, kde uvádza, že mince boli darované jemu (celkom nelogicky, keďže to bolo údajne na krste syna D.) a v závere žaloby odkazuje na spoločné nakladanie s majetkom syna D. uvedené v rozhodnutí 9P35/2015. Z predmetného premostenia je zřejmé, že ak by bol niekto darcom, tak jedine neb. H. E. a obdarovaným mal. syn D.. V neposlednom rade poukázali na dlhý časový úsek od údajného zanechania majetku žalobcu v byte žalovanej, a teda premlčanie údajného nároku žalobcu. V spoločnej domácnosti žalobca so žalovanou žili do jesene 2014 (na overenie tejto skutočnosti žiadame predložiť rozvodový spis 9P/35/2015), pričom návrh na vydanie vecí bol podaný v roku 2022. Zároveň vítajú priestor na otváranie starých krívd medzi účastníkmi konania. Bol to práve žalobca, ktorý si okrem osobných vecí zo spoločnej domácnosti zobral aj kompletný spoločný nábytok, pričom žalovaná musela žalobcovi uhradiť spoločne zakúpené elektrospotrebiče (chladnička, sporák, svietidlá), pričom žalobca ponechal "na pleciach" žalovanej aj úhradu spoločnej pôžičky vo výške 5000€ o čom predkladajú dôkaz. Na základe vyššie uvedeného žiada, aby súd žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

4. Dňa 20.03.2023 žalobca doručil súdu svoje vyjadrenie, v ktorom uviedol, že návrh bol podaný s cieľom zanechať pamiatku na starého otca žalobcu. Žalovaná bola ústne vyzvaná na vydanie mincí dňa 25.09.2022 za prítomnosti matky a priateľky žalobcu. Žalovaná odmietla, že by mince predala, o čom svedčí skutočnosť, že ich spoločný syn mince videl, avšak odmietla ich žalobcovi vydať. Žalovaná má na svojom dome nainštalovaný kamerový bezpečnostný systém, teda je možné, že z predmetného dňa existuje aj záznam. Žalobca preto podával návrhy na súd, pretože žalovaná má tendenciu nedodržiavať dohody a povinnosti vyplývajúce z rozhodnutí súdu. Strany konania nikdy nevlastnili spoločný majetok, vybavenie do domácnosti žalobca kupoval z vlastných prostriedkov, nakoľko žalovaná v tom čase nepracovala a teda nemala príjem. Pretože mali malé dieťa, byť vo vlastníctve žalovanej v L. E. L., bolo treba uviesť do stavu, aby zodpovedal štandardu a hygienickým požiadavkám. Po odchode žalobcu z bytu si žalovaná zaobstarala nový nábytok, pričom vyzvala žalobcu, aby si ten svoj odviezol. Elektrospotrebiče si žalovaná ponechala za odplatu za vopred dohodnutú sumu, dobrovoľne na účet žalobcu a bez nátlaku. O pôžičke spomenutej žalovanou žalobca nemá vedomosť, z výpisu nie je zřejmé, že by malo ísť o spoločnú pôžičku, ani kto je dlžníkom a nie je zřejmý ani účel pôžičky. Žalobca mal záujem riešiť predmetnú vec mimosúdne, avšak bez úspechu. Žalobca opravil svoje vyjadrenie o starom otcovi a uviedol, že jeho starý otec ešte za života zakúpil predmetné pamätné mince pre vnuka D. B. (spoločného syna strán sporu), čo žalobca doložil dokladmi. Mince boli pre syna odovzdané s venovaním za prítomnosti matky a brata žalobcu.

5. Dňa 17.04.2023 žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručila súdu vyjadrenie, v ktorom uviedla, že žalobca neustále „poskribe“ žalovanú cestou podaní prostredníctvom súdov a iných orgánov verejnej moci. Žiadne z iniciovaných konaní zo strany žalobcu nepreukázalo, že by žalovaná vo vzťahu k nemu niečo neplnila. Predmetné dosiaľ neúspešné konanie žalobcu je len sústavným zneužívaním práva, tak ako aj táto žaloba. Dovoľuje si poukázať na výrazné a zásadné nezrovnalosti žalobcu, ktorý v žalobe uviedol presný časový údaj darovania (krst. mal. syna D.), pričom po upozornení žalovanej v podaní zo dňa 12.3.2023 že darca v danom období už nežil, žalobca prišiel s novou argumentáciou. Miesto, čas a okolnosti darovania (teda odovzdanie daru) je však nepochybne najdôležitejším momentom uzavretia darovacej zmluvy. Zároveň žalobca uviedol, že dar bol určený mal. synovi D. a nie jemu (teda žalobcovi) ako uviedol v žalobe. V žalobe uviedol, že išlo o dar jeho

starého otca jemu (žalobcovi) pri krste. mal. syna D.. Ani jedno z týchto tvrdení uvedených v žalobe asi nie je pravdou, nakoľko to sám žalobca uvádza vo svojom vyjadrení zo dňa 17.3.2023 na strane 2. (predposledný odsek). Vo svojom podaní tvrdí, že darca bol jeho (žalobcov) starý otec a obdarovaným mal byť mal. syn D.. Žalobca teda sám zásadne zmenil žalobu, kde uviedol iný časový údaj ako aj účastníkov darovacej zmluvy. Čo sa týka invektív a údajného zabezpečovania vybavenia spoločnej domácnosti žalobcu a žalovanej, pre lepšiu pamäť pripája Úverovú zmluvu č. XX/XXX/XX, ktorou si žalobca a žalovaná požičali sumu 5000,- € na vybavenie domácnosti, a ktoré si žalobca zobral pri svojom odchode so spoločnej domácnosti, pričom celý dlh voči banke žalobca ako charakterný muž samozrejme nechal na pleciach žalovanej, živiťelke v tom čase 3-ročného dieťaťa. Je v zásade úplne jedno, či žalobca opustil spoločnú domácnosť na jeseň 2014 alebo v máji 2015 ako uvádza žalobca, je však nelogické, aby žalovaná podala žalobu o úprave styku a výživného vo februári 2015, teda počas pobytu žalobcu v spoločnej domácnosti ako tvrdí žalobca. Predpokladajú, že ak by bola táto skutočnosť pre súd podstatná, určite sa relevantná informácia nachádza v spise 9P/35/2015. Skutočnosť, že žalobca spolu so svojimi rodinnými príslušníkmi verbálne napáda a prenasleduje žalovanú pod rôznymi zámienkami napr. pri odovzdávaní mal. syna D. alebo len tak na ulici a pod. je už predmetom začatého trestného stíhania vedeného na OOPZ BpB. K tejto veci už tunajšiemu súdu v inom konaní boli predložené fotografie ako aj videonahrávky. Žalovaná žiadnu z požadovaných mincí nevlastní a nemá ich vo svojej držbe. Preto žiada, aby súd žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

6. Dňa 26.10.2023 právny zástupca žalovanej oznámil súdu, že žalovaná sa rozhodla ukončiť právne zastúpenie prostredníctvom ich kancelárie v tejto veci a aj v iných veciach vedených na súde iniciovaných žalobcom.

7. Súdu bol predložený list od H. B., brata žalobcu, v ktorom čestne prehlásil, že v čase krstu spoločného syna strán sporu bol svedkom odovzdania dvoch strieborných mincí s certifikátmi, ktoré odovzdala jeho mama, I. B., do rúk žalovanej ako dar pre maloletého D. na spravovanie od pradedka a rodiny B.. Pri preberaní boli prítomní aj neb. K. B., I. B., žalobca a žalovaná.

8. Súd na pojednanie veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavil žalobca. Nedostavila sa žalovaná, ktorá svoju neprítomnosť riadne a včas písomne ospravedlnila z dôvodu, že je na rizikovitom tehotenstve, o čom predložila písomný dôkaz. Súd tento dôvod akceptoval s tým, že prítomnosť žalovanej na pojednávaní nepovažoval za potrebnú a to z dôvodu, že jej výsluch žiadna zo strán nenavrhol.

9. Na pojednávaní súdu dňa 08.11.2023 žalobca uviedol, že predmetné mince bol odovzdané od starého otca s venovaním, a boli určené pre syna žalobcu a žalovanej, D. B.. Žalobca uvádza, že vlastníkom mincí je ich spoločný syn.

10. Svedkyňa, I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XX. XXXXXXXX XXXX/XX, D., na pojednávaní súdu dňa 08.11.2023 vypovedala, že žalobca je jej syn a žalovaná bola jeho priateľka, pričom s ňou nemá pozitívny vzťah. Predmet sporu pozná. Opatrovala darcu, svojho otca, pričom jej povedal, že keď bude krst jeho pravnuka, D. B., či by bolo možné, aby daroval predmetné mince jemu. Svedkyňa bola bez výhrad, nakoľko ich kúpil jej otec, a teda mal právo o nich rozhodnúť. Mince boli odovzdané po jeho smrti, odovzdala ich svedkyňa. Na certifikátoch bolo priamo uvedené, že mince sú venované D. B.. A nakoľko ide o pamätné mince, tak sú buď predmetom dedenia, alebo je možné ich podarovať s tým, že na certifikát sa uvedie konkrétna osoba, ktorej majú patriť. Na certifikáte bolo uvedené meno D. B., dátum a podpis. Mince odovzdala v deň krstu v mieste vtedajšieho pobytu strán sporu v L. E. L., prítomní boli manžel svedkyne, syn H. B. a strany sporu. Položil mince na stôl a povedala, že „toto je D.“. Neskôr jej vnuk povedal, že mal nejaké mince, ale už ich nemá, mama mu ich predala. Vysvetlila mu, že to bol jeho majetok a mama by mu ho mala zveľaďovať, nie predávať. Neskôr v G. sa žalobca žalovanej pýtal, či mu mince môže ukázať, lebo maloletý D. povedal, že boli hnedé. Svedkyňa vnukovi ukazovala 50 Kč, spýtala sa, či boli tejto farby, vnuk odpovedal „áno“. Keď bola svedkyňa so žalobcom v G., žalovaná povedala, že má jednu, pričom svedkyňa sa ohradila, že mali byť dve, na čo už jej žalovaná neodpovedala. Ďalej uvádza, že žalovaná si riadne neplní súdom uložené povinnosti vo vzťahu k žalobcovi – výživné, neumožňuje riadne telefonický kontakt s maloletým, preto žiada, aby mince prevzal žalobca, nakoľko je to ich rodinný majetok.

11. Svedkyňa, B. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. N. XXXX/X, D., na pojednávaní súdu dňa 08.11.2023 vypovedala, že žalobca je jej priateľ, žalovanú osobne nepozná, ale pri stretnutiach dochádza k slovným

urážkam. Žalovaná o nej pred maloletým D. hovorí vulgárne. Predmet sporu pozná. Žalobca pýtal predmetné mince od žalovanej dňa 25.09.2022, žalovaná ich odmieta vydať, pričom bola konfrontovaná, že ich predala. Žalovaná povedala, že jednu mincu s venovaním pre D. má, pričom matka žalobcu jej výslovne povedala, že mali byť dve. Žalovaná uviedla, že D. mincu videl, ukazovala mu ju v roku 2021. Potvrdila existenciu mince a aj to, že ju mala v držbe.

12. Súd sa oboznámil s podaniami strán sporu spolu a ich prílohami, spisovým materiálom Okresného súdu Trenčín sp. zn. NM-7C/54/2022, výpoveďami svedkov na pojednávaní, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci:

13. V deň krstu maloletého spoločného syna strán sporu, D. B., matka žalobcu odovzdala vo vtedajšom mieste pobytu strán sporu dve pamätné strieborné mince, a to investičnú mincu Socha slobody a limitovanú edíciu mince - J. K. s tým, že jej otec, neb. H. E., ktorý bol pôvodným vlastníkom oboch mincí, za života vyjadril vôľu darovať uvedené mince svojmu pravnukovi, D. B., pri príležitosti jeho cirkevnej sviatosti krstu. Pán H. E., pôvodný vlastník mincí, bol v čase konania predmetného krstu už po smrti, z toho dôvodu mince odovzdala jeho dcéra, matka žalobcu, I. B., za prítomnosti svedkov – strán sporu a jej syna H. B., s tým, že na príslušných certifikátoch k obojminciam, bolo výslovne uvedené meno D. B., spolu s vlastnoručným podpisom darcu, H. E., a dátumom podpisu. Týmto spôsobom je možné venovať a teda darovať pamätné mince (ktoré by inak boli predmetom dedenia) konkrétnej osobe. Vlastníkom mincí je maloletý D. B., čo má súd za preukázané z tvrdenia samotného žalobcu, zo svedeckej výpovede pani I. B., ako aj z čestného prehlásenia brata žalobcu, H. B.. Súd v inom konaní rozhodol, že maloletý bol zverený do starostlivosti matky – žalovanej, ktorá zároveň spravuje aj jeho majetok.

14. Podľa § 61 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

15. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.

16. V spore o ochrane vlastníckeho práva súd zisťuje, či je žalobca vlastníkom veci, o ktorú sa vedie spor. V prípade, že žalobca nepreukáže svoje vlastníctvo k veci, chýba mu aktívna vecná legitímácia v tomto konaní. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že účastník nebol subjektom práva, o ktoré išlo v konaní, čo vedie k zamietnutiu návrhu. (O. et al., 2005, s. 101).

17. Z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 192/2004: z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide.

18. Súd v otázke aktívnej vecnej legitímácie v predmetnom spore konštatuje, že žalobca nie je nositeľom hmotnoprávneho žalovaného nároku, nakoľko súd má za preukázané, že žalobca nie je vlastníkom predmetu sporu, ktorý podanou žalobou žiada vydať. To znamená, že žalobcovi neprislúcha zákonné oprávnenie vlastniť predmetné pamätné mince, ktoré v konaní žiada od žalovanej vydať, a teda nemá právo predmet sporu ani držať, užívať a disponovať ním, pretože uvedené mince nepatria do vlastníctva žalobcu, a táto skutočnosť bola v konaní priamo potvrdená, či už explicitným vyjadrením žalobcu, svedeckou výpoveďou jeho matky, I. B., na pojednávaní súdu, a tiež predloženým čestným vyhlásením jeho brata, H. B.. Predmet sporu, pamätné mince, patria do vlastníctva maloletého syna strán sporu, D. B., ktorý vlastnícke právo k nim nadobudol od svojho prastarého otca, H. E., pôvodného vlastníka mincí, a to na základe darovania prostredníctvom certifikátov príslúchajúcim k pamätným minciam, na

ktorých je uvedené meno D. B., pričom dané certifikáty sú podpísané darcom - pôvodným vlastníkom mincí. Súd v inom konaní rozhodol, že maloletý syn bol zverený do starostlivosti matky, žalovanej, a tá spravuje aj jeho majetok.

19. Z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v danom spore súd žalobu zamietol.

20. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa odseku 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípade vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, v spojitosti s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaný má možnosť zaslať súdu vyčíslenie trov konania, v opačnom prípade súd o výške náhrady trov konania rozhodne na základe skutočností vyplývajúcich zo súdneho spisu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).